

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1139/2020
07.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 287. став 1. тачка 2) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ане Игић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Нишу Ик – Кз 6/20 од 23.06.2020. године и Кв 328/20 од 29.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ане Игић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Нишу Ик – Кз 6/20 од 23.06.2020. године и Кв 328/20 од 29.07.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Ик - Кз 6/20 од 23.06.2020. године одбијена је као неоснована молба осуђеног лица АА од 24.10.2019. године, за извршење казне затвора у просторијама у којима станује.

Решењем Вишег суда у Нишу Кв 328/20 од 29.07.2020. године одбијена је као неоснована жалба осуђеног АА изјављена против решења Вишег суда у Нишу Ик - Кз 6/20 од 23.06.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Ана Игић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП-а и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијана решења или их укине и предмет врати на поновно одлучивање и одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП-а, док је у осталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву бранилац окривљеног наводи да је од стране судова учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП-а, јер је у другостепеном поступку учествовао судија који се морао изузети, односно судија који је донео првостепено решење.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 37. став 1. ЗКП, предвиђене су ситуације у којима је, у циљу обезбеђења претпоставке непристрасног суда, обавезно изузеће судије од вршења судијске дужности у одређеном предмету, када је због неке његове повезаности са странкама или предметом, доведена у сумњу његова објективност у поступању. Тиме је успостављена апсолутна законска претпоставка необјективности судије који је у некој од правних ситуација и односа, предвиђених ставом 1. тачка 1) до 4) наведеног члана.

Из списка предмета произилази да је решење Вишег суда у Нишу Ик – Кз 6/20 од 23.06.2020. године којим је одлучивано о молби осуђеног АА за извршење казне затвора у просторијама у којима станује донела судија за извршење кривичних санкција Драгана Живадиновић, а решење истог суда Кв 328/20 од 29.07.2020. године којим је одлучивано о жалби осуђеног АА на решење истог суда Ик – Кз 6/20 од 23.006.2020. године, донело веће у чијем саставу су биле судије Дејан Стаменковић, Томислав Трајковић и Бојан Вујачић.

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови прописани чланом 37. ЗКП-а, имајући у виду да у доношењу решења којим је одлучивано о жалби осуђеног АА на решење Ик – Кз 6/20 од 23.06.2020. године није учествовала судија Драгана Живадиновић, која је у поступку окривљеног АА поступала као судија за извршење кривичних санкција, па су самим тим наводи браниоца окривљеног да су правноснажна решења обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП-а оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка

3) ЗКП-а, која представља законом дозвољен разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека. Међутим, како је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет против решења којим се одлучује о начину извршења кривичне санкције, а како се повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП-а, односи искључиво када је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, а не и на одлуку којом се одлучује о начину извршења кривичне санкције, то је Врховни касациони суд поднети захтев оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог побијања правноснажних пресуда наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да се у правноснажним решењима наводи да је услов за усвајање молбе да околности из члана 45. став 5. КЗ (у захтеву је очигледном омашком наведено члан 45. став 3. КЗ) наступе након правноснажности пресуде.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости правноснажна решења побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд и у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињене битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка. 4) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ане Игић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председника већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић